

הנדון: חובה לקזז הפסד עסקי כנגד הכנסה ממקור זר, גם אם זה מונע את ניצול הזיכוי בשל המס הזר - פס"ד אמות השקעות

1. תקציר

ביום 25 ביוני 2017 פירסם ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט ה' קירש) את פסק הדין בעניין **אמות השקעות**¹.

לפסק דין זה חשיבות רבה במקרים בהם עולה שאלה, האם חברה שהפיקה הכנסה שמקורה בחו"ל, חייבת לקזז כנגד הכנסת החוץ האמורה הפסד עסקי לפני שהיא דורשת זיכוי בגין המס הזר ששולם על הכנסת החוץ כנגד המס הישראלי שעשוי לחול, דהיינו, האם למרות שאין תשלום מס נוסף בישראל בגין ההכנסה שמקורה בחו"ל (בשל מסי החוץ ששולמו), עדיין קיימת חובה לקזז תחילה הפסד עסקי כנגד אותה הכנסה מחו"ל?

פסק הדין מקבל את עמדת פקיד השומה וקובע כי זיכויים בגין מסי חוץ ניתנים מכוח סעיף 200(א) לפקודה תוך יישום מכלול שלם של הוראות החוק בעניין קיזוז הפסדים. אין עיגון בהוראות החוק לדילוג על שלב קביעת ההכנסה, לרבות קיזוז הפסדים, לפני בירור סכום המס הישראלי הלכאורי ולפני זקיפת הזיכוי בשל מסי חוץ.

נזכיר כי:

(א) גם במקרה דומה, **בעניין אלון**², הגיע בית המשפט המחוזי בת"א (כב' השופט מ' אלטוביה) למסקנה דומה.
(ב) **בעמדה מס' 29/2016** לעמדות החייבות בדיווח לרשות המסים נקבע כי: "במקרה בו ניתן לקזז הפסדים בר קיזוז כנגד הכנסה של תושב ישראל, יש לקזז את ההפסדים כאמור ולא ניתן לדחות אותם לשנים העוקבות, למעט אותם מקרים חריגים שמאפשרת הפקודה במפורש, גם אם קיזוז כאמור ימנע ניצול הטבה אחרת, כדוגמת זיכוי ממסי חוץ.
קרי, כאשר קיים הפסד בר קיזוז בישראל והכנסה חייבת מחו"ל, כללי קיזוז ההפסדים בפקודה מחייבים קיזוז קודם לכללי הזיכויים."

¹ ע"מ 14-02-48642 אמות השקעות בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים.
² ע"מ 1092-04-12 אלון" חברת הדלק לישראל בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים.

תל אביב - משרד ראשי

מרכז עזריאלי 1 תל אביב, ת.ד. 6701101, 16593 תל אביב 6116402 | טלפון: 03-6085555 | פקס: 03-6094022 | info@deloitte.co.il

משרד נתניה	משרד פתח תקווה	משרד אילת	משרד באר שבע	משרד חיפה	משרד ירושלים
Seker - Deloitte ניבורי ישראל 7 ת.ד. 8458 נתניה, 4250407	Deloitte Analytics הסיבים 7 ת.ד. 6712 פתח תקווה, 4959368	המרכז העירוני ת.ד. 583 אילת, 8810402	אלומות 12 פארק התעשייה עומר ת.ד. 1369 עומר, 8496500	מעלה השחרור 5 ת.ד. 5648 חיפה, 3105502	קרית המדע 3 מנדל הר חוצבים ירושלים, 914510 ת.ח. 45396
טלפון: 09-8922444 פקס: 09-8922440 info@deloitte.co.il	טלפון: 073-3994163 פקס: 03-9190372 info@deloitte.co.il	טלפון: 08-6375676 פקס: 08-6371628 info-eilat@deloitte.co.il	טלפון: 08-6909500 פקס: 08-6909600 info-beersheva@deloitte.co.il	טלפון: 04-8607333 פקס: 04-8672528 info-haifa@deloitte.co.il	טלפון: 02-5018888 פקס: 02-5374173 info-jer@deloitte.co.il

להלן נפרט את עיקרי פסק הדין:

2. העובדות

חברת אמות השקעות בע"מ (להלן: "המערערת") היא חברה ציבורית תושבת ישראל אשר עוסקת במישרין, ובעקיפין באמצעות תאגידים בשליטתה, בענף הנדל"ן ובין היתר בהשכרה, ניהול ואחזקה של נכסי מקרקעין מניבים.

למערערת חברת בת תושבת קנדה בבעלות מלאה, בשם Amot Investmrent Canada (להלן: "אמות קנדה"). בשנת 2001 רכשה אמות קנדה בשותפות עם צד שלישי נכס מניב בקנדה ("הנכס"). בשנת 2007 נמכר הנכס ברווח.

על הרווח ממכירת הנכס שילמה אמות קנדה מס חברות קנדי בסך 46 מיליון ₪.

בשנת 2008 חילקה אמות קנדה למערערת דיבידנד בסך 178 מיליון ₪ מתוך הרווח ממכירת הנכס. מסכום הדיבידנד שחולק נוכח במקור מס קנדי בסך 25 מיליון ₪ כאשר סך מיסי החוץ ששולמו היה 71 מיליון ₪.

בדוח השנתי לשנת 2008, דיווחה המערערת על הפסד עסקי שוטף בישראל. בעקבות הסכם פשרה שנחתם בין המערערת לבין המשיב הועמד ההפסד השוטף על 35 מיליון ₪. את הסכום האמור ביקשה המערערת להעביר כהפסד מועבר לשנת המס 2009 ולא קיזזה כנגדו את ההכנסה מהדיבידנד.

3. הנושאים שבמחלוקת

עיקר המחלוקת בין הצדדים היא, האם אגב יישום מסלול הזיכוי העקיף חייב "להיאכל" הפסד עסקי בהיקף של 35 מיליון ₪? הפסד שאולי יכול היה בעתיד להיות מקוזז כנגד הכנסות אחרות של המערערת.

המערערת בחרה להחיל את מסלול הזיכוי העקיף על הדיבידנד שקיבלה מאמות קנדה לפי סעיף 126(ג) לפקודה. על פי המסלול העקיף, סכום "הדיבידנד המגולם" עמד על 224 מיליון ₪ (חיבור של סכום הדיבידנד שהתקבל ומס החברות הקנדי). סכום הדיבידנד המגולם הוכפל בשיעור מס חברות בישראל (27% בשנת המס 2008) ויצא כי חבות המס בישראל על הדיבידנד המגולם הייתה 61 מיליון ₪.

מסכום המס הישראלי הפחיתה המערערת את סכום מיסי החוץ ששולמו כאמור 71 מיליון ₪, כך שחבות המס בישראל התאפסה ואף נוצר עודף זיכוי בשל מיסים זרים של 10 מיליון ₪ אותם ביקשה המערערת להעביר לשנות המס הבאות.

המערערת טענה כי לאור הפסיקה, ככלל, הגישה הנשלטת היא להקל בפירוש וביישום דיני קיזוז ההפסדים, כעניין של מדיניות פיסקאלית ראויה. בהתאם לגישה זו, אין לאלץ נישום לקזז הפסד כנגד הכנסה מועדפת אשר ממילא חייבת בשיעור מס נמוך, אם בכלל.

כמו כן, טוענת המערערת כי "מבחינה מעשית אין הבדל בין הכנסה מדיבידנד מחברה זרה מחו"ל, הפטורה אקטיבית ממס בהתאם למנגנון הזיכוי העקיף הקבוע בסעיף 126(ג) לפקודה, לבין הכנסה מדיבידנד בין חברתי שאינה מהווה הכנסה לפי הוראות סעיף 126(ב) לפקודה. דהיינו, תטען המערערת כי הכנסה שאינה חייבת במס בפועל, דינה כדין הכנסה פטורה."

המערערת אף גורסת כי יש בהוראות סעיף 28(ג) לפקודה כדי לסייע לה. על פי הסעיף האמור, במקרים מסויימים שמורה לנישום זכות שלא לקזז הפסד אם הקיזוז איננו כדאי.

המשיב לעומת זאת טוען כי יישום של מסלול הזיכוי העקיף חייב להיעשות **לאחר** קיזוז ההפסד. כלומר, אם ההכנסה מהדיבידנד המגולם הייתה 224 מיליון ₪, אזי ההכנסה החייבת לאחר יישום חובת קיזוז ההפסד בסך 35 מיליון ₪ עמדה על 189 מיליון ₪. מצב זה, יוצר שסך מס החברות הישראלי (בשיעור של 27%) לפני מתן זיכויים יהיה 51 מיליון ₪.

מסכום מס חברות זה, יש לקזז זיכויים בגין מסי חוץ בסך 71 מיליון ₪. יוצא איפוא, שגם לגישתו של המשיב המס הישראלי מתאפס, ונוצר עודף זיכוי בשל מיסים זרים בסך 20 מיליון ₪, אשר לטענתו של המשיב לא יועבר לשנים הבאות לאור הוראות סעיף 126(ה) לפקודה.

טיעונו המרכזי של המשיב הוא כי "את ההכנסה החייבת מדיבידנד חו"ל יש לחשב בהתאם לסכום הדיבידנד המגולם (כמשמעותו בסעיף 126(ג) לפקודה) לאחר ניכוי הוצאות והפסדים לפי הוראות הפקודה, ורק לאחר מכן, לאחר קביעת סכום ההכנסה החייבת, יש לחשב את סכום מס החברות הישראלי החל לגביו, ולזכות כנגד המס הישראלי את סכום מסי החוץ ששולמו בחו"ל".

כמו כן, מוסיף המשיב, כי כאשר באים לחשב את המס לתשלום, חישוב זה יעשה ביחס להכנסה החייבת, דהיינו הכנסה לאחר ניכויים, קיזוזים ופטורים.

באשר לתחולתו האפשרית של סעיף 28(ג) על המקרה דנן, גורס המשיב כי "אין ולא יכולה להיות מחלוקת על כך, שהמדובר ב'הכנסה חייבת', ואף לא על כך ששיעור המס החל עליה 'עולה על 20%'. משמע לא התקיימו במערערת תנאי סעיף 28(ג) לפקודה. על כן, היה על המערערת לנצל את ההפסד העסקי בשנת המס 2008, כנגד סך כל הכנסתה החייבת, והכנסת הדיבידנד בכלל זה."

לעניין הגישה המרחיבה המסתמנת בפסיקה לגבי אפשרויות קיזוז הפסדים מעיר המשיב כי "בענייננו לשון החוק ברורה ועל כן אין להחיל גישה מרחיבה בקיזוז הפסדים."

4. הכרעת בית המשפט

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב- יפו, מפי השופט ה' קירש, דחה את הערעור.

בראשית דבריו ניתח השופט את המסגרת החקיקתית הרלבנטית ובפרט את ההוראות שנקבעו בפרק השלישי לחלק י' לפקודה אשר מטרתן מניעת כפל מס במישור הבינלאומי על ידי מתן זיכוי בגין המס הזר שהוטל.

במסגרת זו נדרש השופט לאפשרות העומדת בפני חברה תושבת ישראל המקבלת דיבידנד מחברה תושבת חוץ לבחור בין 2 מסלולים של זיכוי בגין מסי חוץ:

מסלול ראשון (זיכוי ישיר) - על פיו סכום הדיבידנד ברוטו שחולק על ידי החברה הזרה יחוייב במס ישראלי וזיכוי ישיר יינתן עבור מס זר אשר נוכה במקור בגין חלוקת הדיבידנד. זיכוי ישיר כאמור איננו מביא בחשבון את המס הזר אשר שולם על ידי החברה הזרה בקשר להכנסה שממנה חולק הדיבידנד.

מסלול שני (זיכוי עקיף) - על פיו החברה הישראלית יכולה לבחור לשלם מס חברות מלא (ששיעורו היה 27% בשנת 2008) על הסכום הקרוי "דיבידנד מגולם", הכולל הן את הדיבידנד (ברוטו) שחולק בפועל והן את המס הזר שהוטל על ההכנסה ממנה חולק הדיבידנד. כנגד מס חברות הישראלי המוטל על הדיבידנד המגולם יינתנו שני זיכויים שונים: זיכוי ישיר בגובה המס הזר שנוכה במקור בגין חלוקת הדיבידנד, ו"זיכוי עקיף" בגובה המס הזר בו נשאה החברה הזרה בקשר להכנסה ממנה חולק הדיבידנד.

לדברי ביהמ"ש, התוצאה הכלכלית של יישום המסלול השני והענקת הזיכוי העקיף היא מיסוי החברה הישראלית כאילו היא עצמה ניהלה את העסק בחו"ל ממנו נבעה ההכנסה המחולקת. יש בכך מעין הרמת מסך ושיקוף החברה הזרה אשר חילקה את הדיבידנד.

לגופו של עניין, גרס השופט, כי באופן סכמתי, תהליך זקיפת הזיכוי בגין מסי חוץ מורכב מחמישה שלבים:

- (1) איתור תקבולים (ממקורות בישראל ובחו"ל) שהם בבחינת "הכנסה" (ברוטו) בהתאם לפקודה.
- (2) חישוב ההכנסה החייבת הכוללת על ידי הפחתת ניכויים, קיזוזים ופטורים מההכנסה.
- (3) חישוב המס הישראלי החל על ההכנסה החייבת בהתאם להוראות הפקודה (תוך יישום שיעורי המס ומדרגות המס המתאימים).
- (4) חישוב מסי החוץ הניתנים לזיכוי כנגד מסי ישראל, וזאת על ידי יישום המגבלות הקבועות בפקודה, לרבות יישום "שיטת הסלים".
- (5) זקיפת הסכום הכולל של מסי חוץ נגד הסכום הכולל של מסי ישראל אצל אותו נישום.

לסיכום עניין זה קבע השופט קירש כי במקרה של זיכוי רגיל אין כל עיגון בהוראותיו של פרק שלישי הנ"ל ל"דילוג" על שלב קביעת ההכנסה החייבת (לרבות קיזוז הפסדים) לפני בירור סכום המס הישראלי הלכאורי וממילא לפני זקיפת הזיכוי בשל מסי חוץ.

דין מיוחד לזיכוי עקיף ?

ביהמ"ש נדרש לשאלה, האם כאשר חברת אם תושבת ישראל בוחרת במסלול הזיכוי העקיף הדין יהיה שונה? ותשובתו לכך היא שלילית.

השופט קבע כי עצם הענקת הזיכוי העקיף נועדה להשוות את מצבה של חברת אם תושבת ישראל הפועלת (בעקיפין) במדינה זרה באמצעות חברת בת לזה של חברה תושבת ישראל שפועלת במישרין במדינה הזרה. במקרה האחרון הזיכוי אשר יינתן בגין מסי חוץ יהיה בהכרח זיכוי ישיר (רגיל) בלבד, וללא ספק ביישום מנגנון הזיכוי במצב זה יש קודם כל לחשב את ההכנסה החייבת ממקור חוץ, בין השאר לאחר קיזוז הפסדים בהתאם לסעיפים 28 ו-29 לפקודה.

האם קיזוז הפסד אכן מחייב לפי סעיף 28 לפקודה?

השופט קירש קבע כי אומנם המילה "ניתן לקיזוז" בסעיף מזמינה לכאורה פרשנות לפי אין חובה לקזז הפסד אלא זכות או רשות בלבד, אולם יתר הוראותיו של סעיף 28 אינן תומכות במסקנה זו. ממכלול הוראותיו של סעיף 28 עולה כי, ככלל אופן קיזוזו של הפסד מוכתב על ידי הפקודה ואין לנישום חופש או מרות "לנהל" את הפסדיו כאוות נפשו, לא בעניין יעד הקיזוז (כנגד איזו הכנסה יקוזז) ולא בעניין עיתוי הקיזוז (באיזו שנת מס).

זכות פסיקתית שלא לקזז הפסדים

המערערת הפנתה לשורה של פסקי דין בנושא "שימור הפסדים" על מנת להקיש מהם כי, כעניין עקרוני אין לאלץ נישום "לבזבז" הפסד אם ממילא ההכנסה לא תחוייב במס (פסקי הדין לה נסיונל³, צבי פרג⁴, מודול בטון⁵ וכרמל אולפנינים⁶).

נמצא כי בכל המקרים הנ"ל לא נכפה קיזוז ההפסדים הרגילים כנגד הכנסה מועדפת שמא יסוכל עניינו של המחוקק בעידוד הפעילות הכלכלית אשר הניבה את ההכנסה המועדפת.

השופט קירש קבע כי לא כך הם פני הדברים במקרה דנן. מתן זיכוי בשל מסי חוץ אינו בבחינת הוראת עידוד ואין הוא ניתן כתמריץ בגין ניהול עסקים או החזקת השקעות בחו"ל. הזיכוי מוענק, כאמור, כדי למנוע מצב של מיסוי כפול של אותה הכנסה בידי אותו אדם.

כאשר יישום השיטה בכללותה ועל כל מרכיביה מביא לכך שלא נוצרת בעיה של כפל מיסוי בינלאומי, מפני שהכנסת חוץ פלונית לא חבה בפועל במס ישראלי, אז לא נדרש מתן זיכוי בשל מסי חוץ, והטלת המס במדינת המקור איננה משפיעה לכאן או לכאן על תוצאות המיסוי לפי הפקודה.

הספרות המקצועית

דומה כי הספרות המקצועית בישראל תומכת בגישה הננקטת על ידי המשיב ומכירה בכך כי שלב קיזוז ההפסדים כנגד הכנסת חוץ קודם לשלב הפחתת הזיכוי בגין מסי חוץ מהמס הישראלי.

תימוכין נוספים לעמדת המשיב

ביהמ"ש נדרש למספר הוראות נוספות בפקודת מס הכנסה אשר תומכות בעמדתו של המשיב.

סעיף 126(ו) לפקודה קובע כי: "קיבל חבר בני אדם דיבידנד, וכנגד ההכנסה ממנו קוזז הפסד, ולאחר מכן חילק חבר בני האדם את הדיבידנד לבעלי מניותיו, יראו לענין סעיף קטן (ג), כאילו שולם בשל הדיבידנד מס חברות בשיעור של 25%".⁷

המערערת מצידה מצביעה על הוראות סעיף 126(ו) כהוכחה לכך כי קיזוז הפסד שקול לתשלום מיסים. לדבריו של השופט קירש, תמיד חיובו של נישום לקזז הפסד בהווה, משמעותו חשיפתה של הכנסה מאוחרת למיסוי ללא "מגן מס", ובמובן זה החובה לקיזוז הפסד במקדם או במאוחר משולה לתשלום מס. אולם זו תכונה

³ ע"א 2/69 לה נסיונל חברה ישראלית לביטוח בע"מ נ' פקיד השומה ת"א 7.

⁴ ע"א 3574/92 פקיד שומה גוש דן נ' צבי פרג.

⁵ ע"א 2895/08 פקיד השומה למפעלים גדולים נ' חברת מודול בטון השקעות בתעשייה בע"מ.

⁶ ע"א 8269/02 פקיד שומה חיפה נ' כרמל אולפנינים בע"מ.

⁷ החל מיום 1.1.2016, מועד תחולתו של תיקון 216 לפקודה, במקום בשיעור של 25% יהיה בשיעור מס החברות.

מובנית על שיטת המיסוי כולה ואם יורשה למערערת שלא לקזז את ההפסד כסדרו, תצא הקופה הציבורית נפסדת אם וכאשר בעתיד תפיק המערערת הכנסה אחרת.

כאמור, בהיעדר כפל מס בינלאומי בפועל בקשר לדיבידנד מושא הדין, אין המדינה חייבת לשמר את ההפסד.

באשר לסעיף 16א לפקודה אשר עוסק במתן הקלה ממיסוי ישראלי לתושב חוץ אם הוא עלול שלא לקבל זיכוי מלא במדינת מושבו בגין מס ששולם בישראל על הכנסה שהופקה כאן, קבע ביהמ"ש, כי הנחת היסוד אשר מונחת בבסיס הסעיף היא שקיום אפשרות כי קודם יקוזז הפסד כנגד הכנסת חוץ ורק לאחר מכן יינתן זיכוי בגין מיסים זרים מסביר את נכונות המחוקק הישראלי לוותר על המיסוי הישראלי, כולו או חלקו, אם ייקלע תושב חוץ למצב זה בקשר לפעילותו או השקעותיו בישראל.

לסיום, הזכיר השופט קירש את סעיף 205א(ב) לפקודה, וקבע כי כל כולו מיועד לטפל במצב בו נוצר עודף זיכוי בגין מסי חוץ. אילו הנישום היה זכאי להימנע מהיווצרות עודף זיכוי על ידי אי קיזוז ההפסד מלכתחילה (כשיטת המערערת), נחיצות ההוראה האמורה הייתה מוטלת בספק.

פסק דין אלון

כחלק מתימוכין למסקנה אליה הגיע, ציין ביהמ"ש את פסק הדין בעניין אלון⁸, שם השאלה העיקרית שנדונה בפני השופט אלטוביה הייתה שונה, אולם בהמשך פסק הדין נדונה אותה שאלה שניצבת במקרה דנן וכך פסק השופט אלטוביה:

"נוכח הוראות סעיף 126(ג) לפקודה, הדין עם המשיב. סעיף 126(ג) לפקודה, עוסק ב'הכנסה חייבת', ומונח זה הוגדר בסעיף 1 לפקודה, כהכנסה לאחר הניכויים, הקיזוזים והפטורים שהותרו ממנה על פי כל דין. בהתאם, יש להתייחס להכנסה של המערערת מדיבידנד מחוץ לארץ רק לאחר שקוזזו ממנה הפסדים שהותרו על פי דין...

... סעיף 126(ג) לפקודה עוסק בהכנסה החייבת מ'דיבידנד שמקורו בהכנסות שהופקו או נצמחו מחוץ לישראל'. השימוש שעושה המחוקק במונח 'הכנסה חייבת' המוגדרת בסעיף 1 לפקודה, ולא במונח 'הכנסה' המוגדר אף הוא בסעיף 1 לפקודה, מלמד שבסעיף 126(ג) לפקודה, מתייחס המחוקק להכנסה מדיבידנד שמקורו בהכנסה שנצמחה מחוץ לישראל לאחר הניכויים, הקיזוזים והפטורים שהותרו ממנה על פי כל דין. דהיינו, רק לאחר קביעת חיוב המס בישראל זכאית המערערת לזיכוי בגין המס הזר ששילמה."

השופט קירש קבע כי באמרת ביהמ"ש בעניין אלון (בין אם נאמרה בבחינת "אמרת אגב לא מחייבת"), כטענת המערערת, ובין אם לאו), יש חיזוק כללי לעמדת המשיב והפסיקה שם מצטרפת לשאר הנימוקים אשר הובאו לעיל.

ההפסד כנכס

לטענתה של המערערת כי ההפסד מהווה נכס, קבע השופט קירש, כי גם אם לצורך העניין נסכים כי ההפסד היה חלק מקניינה של המערערת (ואינו מביע עמדה כאן), קניין זה מלווה מלכתחילה ובאופן מובנה בסייג כי ההפסד חייב להתקזז לפי ההסדרים הקבועים בסעיפים 28 ו-29 לפקודה, וקיזוזו בפועל בהתאם להסדרים אלה איננו יכול להוות "פגיעה" בקניין.

⁸ ע"מ 1092-04-12 "אלון" חברת הדלק לישראל בע"מ נ' פקיד שומה למפעלים גדולים.

לסיכום, מסקנתנו של ביהמ"ש הינה כי דין הערעור להידחות.

ביהמ"ש הוסיף וציין כי הדרך פתוחה בפני המחוקק לתקן את סעיף 28(ג) לפקודה, כך שבמקרה כגון זה לא יחוייב הנישום לקזז הפסד כנגד הכנסה שהמס הישראלי עליה עשוי להתבטל עקב מתן זיכוי בגין מסים זרים, אך לדידו "אין זה מובן מאליו כי תיקון כאמור ישקף את הדין הרצוי".

לאור הפסיקה לעיל, אנו ממליצים להתייעץ בטרם קבלת החלטה על חלוקת דיבידנד מחו"ל ו/או מימוש נכסים בחו"ל, שכן לגובה סכום הדיבידנד ועיתוי החלוקה יכולה להיות משמעות מיסויית גדולה.

לקבלת פרטים נוספים אנא צרו קשר עם:

רו"ח אלונה מירון, מנהלת חטיבת המס, טל': 03-6085540

רו"ח ועו"ד דני גבאי, דירקטור, מנהל המחלקה המקצועית בחטיבת המס, טל': 03-6085532

אנו עומדים לרשותכם בכל הסבר נוסף ככל שיידרש.

אין להסתמך על תוכן חוזר זה ו/או לעשות בו שימוש כלשהו מבלי לקבל עצה מקצועית מתאימה שכן אין מטרת החוזר אלא להסב את תשומת לבך לאמור בו.

בכבוד רב,

בריטמן אלמגור זהר ושות'

רואי חשבון

Member of Deloitte Touche Tohmatsu Limited

© כל הזכויות שמורות

www.deloitte.co.il

Deloitte refers to one or more of Deloitte Touche Tohmatsu Limited, a UK private company limited by guarantee ("DTTL"), its network of member firms, and their related entities. DTTL and each of its member firms are legally separate and independent entities. DTTL (also referred to as "Deloitte Global") does not provide services to clients. Please see www.deloitte.com/about for a more detailed description of DTTL and its member firms.

Deloitte provides audit, tax, consulting, and financial advisory services to public and private clients spanning multiple industries. With a globally connected network of member firms in 150 countries and territories, Deloitte brings world-class capabilities and high-quality service to clients, delivering the insights they need to address their most complex business challenges. Deloitte's more than 244,400 professionals are committed to becoming the standard of excellence.

Brightman Almagor Zohar & Co. (Deloitte Israel) is the member firm of Deloitte Touche Tohmatsu Limited in Israel. Deloitte Israel is one of Israel's leading professional services firms, providing a wide range of world-class audit, tax, consulting, financial advisory and trust services. Through approximately 100 partners and directors and 1000 employees the firm serves domestic and international clients, public institutions and promising fast-growth companies whose shares are traded on the Israeli, US and European capital markets.

© 2017 Brightman Almagor Zohar & Co. Member of Deloitte Touche Tohmatsu Limited.